

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/153/2014
Identifikačné číslo spisu:	3014200074
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3014200074.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: N. N., narodený dňa XX.XX.XXXX, K., zastúpeného: JUDr. Ján Váško, advokát, Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.10.2013 o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/24/2014-24 zo dňa 25.09.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/24/2014-24 zo dňa 25. septembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. októbra 2013 z r u š u j e a v e c j e j v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporkyňa j e p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi na účet jeho advokáta trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 393,03 Eur.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.10.2013, ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku, podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení mu priznala od 03.05.2013 invalidný dôchodok v sume 264,70 Eur mesačne a súčasne mu podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení od 03.05.2013 zanikol nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok v nižšej sume 233,00 Eur mesačne.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku s poukazom na relevantnú právnu úpravu uviedol, že posudzovaním schopnosti navrhovateľa pracovať sa v súdom konaní zaoberal posudkový lekár s tým, že príslušným posudkovým lekárom, resp. príslušným na lekársku posudkovú činnosť pri výkone sociálneho postenia

je podľa § 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky odporkyne a posudkový lekár ústredia odporkyne. Obaja posudkoví lekári odporkyne po podaní opravného prostriedku navrhovateľa posúdili jeho dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Zhodne dospeli k rovnakému záveru, že navrhovateľ je od 03.05.2013 invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zároveň je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie, alebo sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Súd prvého stupňa po zhodnotení všetkých skutočností a relevantných zákonných ustanovení dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je zákonné, preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. zdôrazňujúc, že pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára ústredia odporkyne, pobočka Prievidza zo dňa 01.10.2013 a 13.12.2013 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia ústredia odporkyne so sídlom v Trenčíne zo dňa 21.01.2014. Uviedol, že vyššie spomínaní posudkoví lekári odporkyne v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, ako aj v konaní o opravnom prostriedku na základe lekárskeho odborného nálezov a vlastného vyšetrenia dospeli k záveru, že navrhovateľ je invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť celkovo v percentách 60 % odo dňa 03.05.2013.

Záverom skonštatoval, že navrhovateľ nedoložil také lekárske správy, z ktorých by sa dal jednoznačne vyvodiť iný posudkový záver, teda priznať mu invalidný dôchodok späť tri roky s tým, že navrhovateľ má kedykoľvek možnosť požiadať odporkyňu o preskúmanie jeho zdravotného stavu, pokiaľ by sa mu zdravotný stav výrazne zhoršil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním, v ktorom namietal, že mu nebol zvýšený invalidný dôchodok späť 3 roky dozadu. Mal za nesporné, že síce žiadal o zvýšenie invalidného dôchodku, no odporkyňa mu ho zvýšila na základe jeho nového vymerenia podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, čo však mala urobiť 3 roky dozadu podľa § 109 ods. 1 v spojení s § 114 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v súlade s navrhovateľovou žiadosťou zo dňa 30.04.2013, teda odo dňa 30.04.2010. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia odporkyne, pretože sa z neho nedá zistiť, prečo mu nepriznala dôchodok odo dňa 30.04.2010, ako to žiadal, ale až odo dňa 03.05.2013.

Domnieval sa, že na základe uvedeného malo byť rozhodnutie odporkyne zrušené pre nepreskúmateľnosť, a keď to prvostupňový súd neurobil a dôvody, ktoré uviedol, že takto rozhodli posudkoví lekári, sú podľa jeho názoru zjavne pre odôvodnenie správnosti rozsudku nedostatočné a rozsudok je teda nesprávny.

Záver posudkových lekárov, ktoré si zjavne bezdôvodne osvojil prvostupňový súd, sú absolútne neodôvodnené, sú v rozpore s jeho zdravotným stavom, opakovane namietal zaujatosť a neodborný prístup posudkových lekárov pri hodnotení jeho zdravotného stavu, nakoľko títo sú zamestnancami odporkyne, teda sú od nej finančne závislí a preto má dôvodné pochybnosti o ich objektívnosti. Poukázal na viacero prípadov neodborných záverov posudkových lekárov, ktoré boli zmenené až rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Nestotožnil sa so závermi odporkyne a súdu, že jeho zdravotný stav bol objektívne posúdený, pretože ide o stav po závažnom pracovnom úraze, ktorý utrpel dňa 28.02.1984, preto je zjavne nesprávny záver posudkových lekárov i prvostupňového súdu, že k zhoršeniu zdravotného stavu došlo práve odo dňa 03.05.2013, a nie skôr.

Zároveň poukázal na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aplikovateľných na jeho prípad, z ktorých vyplýva, že rozhodovanie odporkyne je závažným zásahom do subjektívnych práv účastníka konania, a preto nie je únosné rozhodovanie strohým, skutkovo nepodloženým a z právneho hľadiska blanketárnym spôsobom vyhotovenia rozhodnutia. Poukázal na zásadné rozhodnutie sp. zn. 1So/115/2010 zo dňa 25.01.2011, ktorý sa odvoláva aj na konkrétne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva a podľa ktorého musia byť všetky náležitosti rozhodnutia odporkyne obsiahnuté v

samotnom rozhodnutí a nemožno sa odvolávať na rôzne prílohy rozhodnutia. Má za to, že postup odporkyne je v rozpore aj s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Považoval za nesporné, že prvostupňový súd mal napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. a), b), d) O.s.p. a vec jej vrátiť na ďalšie konanie, čo však bezdôvodne neurobil a svoje rozhodnutie neodôvodnil skutkovo ani právne relevantným a objektívne akceptovateľným spôsobom. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zruší a vráti jej vec na ďalšie konanie a prizná mu trovy konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhovateľom uvádzané dôvody v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Je nesporné, že posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity od skoršieho dátumu. Dátum vzniku invalidity stanovili posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne na 03.05.2013, kedy bolo potvrdené rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa, ktoré malo u navrhovateľa za následok vznik invalidity.

Odporkyňa považuje závery napadnutého rozhodnutia krajského súdu za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.11.2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 263a ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne

a) o nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok a o nároku na jeho výplatu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 bol odňatý invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok, a to od zániku nároku na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu preskúmania trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006,

b) o sume invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 sa vypláca invalidný dôchodok v sume určenej podľa zákona účinného od 1. januára 2004 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, a to od zmeny sumy invalidného dôchodku z dôvodu preskúmania trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, alebo

c) o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení, ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Úlohou odvolacieho súdu bolo v intenciách dôvodov podaných v odvolaní posúdiť správnosť rozsudku prvostupňového súdu a zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým bolo rozhodnuté o žiadosti navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku tak, že odporkyňa jeho žiadosť zamietla, avšak podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení mu prizнала invalidný dôchodok v sume 264,70 Eur mesačne od 03.05.2013 a súčasne mu od 03.05.2013 zanikol nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok v nižšej sume 233,00 Eur mesačne.

V danej veci má odvolací súd z administratívneho spisu za preukázané, že navrhovateľ (ktorý je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. od 14.07.1985 v dôsledku pracovného úrazu) žiadosťou zo dňa 30.04.2013 požiadal odporkyňu o zvýšenie invalidného dôchodku z dôvodu zhoršenia jeho zdravotného stavu. Na základe tejto žiadosti bol preskúmaný jeho zdravotný stav s tým, že posudkový lekár pobočky odporkyne k výsledku posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa uviedol, že ho neuznáva za invalidného podľa zákon o sociálnom zabezpečení, ale uznáva ho naďalej za čiastočne invalidného, pretože nebolo dokumentované podstatnejšie zhoršenie zdravotného stavu od jeho posúdenia vo februári 2010. Zároveň ho uznal za invalidného podľa zákona o sociálnom poistení s MPSVZČ 60 % s tým, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu je zdravotné postihnutie zaradené do Kapitoly XV - Choroby podporného a pohybového aparátu, Oddielu E - dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia pod Položkou 3 - degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s trvalým ťažkým postihnutím funkcie a často recidivujúcimi dlhotrvajúcimi prejavmi dráždenia nervov a svalov, s ťažkou

poruchou statiky a dynamiky chrbta, písmeno c/ - s výraznou poruchou svalového korzetu. Dátum vzniku invalidity stanovil posudkový lekár pobočky odporkyne odo dňa 03.05.2013 - od podania žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku.

Na podklade návrhu navrhovateľa na preskúmanie rozhodnutia odporkyne, ktorým mu zamietla žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku, bol dňa 13.12.2013 opätovne posúdený zdravotný stav navrhovateľa posudkovým lekárom pobočky odporkyne s tým, že tento konštatoval, že nezistil nové posudkovo závažné skutočnosti, preto nevidel dôvod na opätovné predvolanie navrhovateľa a vyhovie jeho odvolaniu; zotrval na svojom pôvodnom stanovisku.

Následne došlo k posúdeniu invalidity navrhovateľa posudkovým lekárom ústredia odporkyne s rovnakým výsledkom, že navrhovateľ nie je invalidný podľa zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidný podľa daného zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Zhodne uviedol aj dátum vzniku invalidity, a to 03.05.2013.

Súd prvého stupňa vychádzajúc zo súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne je zákonné a zdôraznil, že navrhovateľ nedoložil lekárske správy, ktoré by preukazovali iný posudkový záver, odôvodňujúci priznanie invalidného dôchodku späťne tri roky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že z predloženej posudkovej dokumentácie vyplýva, že posudkový lekár odporkyne stanovili dátum vzniku invalidity u navrhovateľa na deň 03.05.2013 bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu. Uvedený záver o dátume vzniku invalidity si osvojil aj súd prvého stupňa taktiež bez bližšieho odôvodnenia. Krajský súd len stroho skonštatoval správnosť zistení odporkyne v rámci správneho konania a tieto následne prijal za svoje. Preto považoval odvolací súd námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacím súdom pre nedostatok dôvodov za opodstatnenú.

Pre určenie dátumu vzniku invalidity nie je rozhodujúce, kedy (ktorým dňom) poistenec o invalidný dôchodok požiadal. Rozhodujúce je, odkedy dlhodobý zdravotný stav podmieňuje invaliditu. Podanie žiadosti o priznanie invalidného dôchodku od určitého dňa má význam len pre posúdenie spätného nároku na výplatu invalidného dôchodku (§ 114 ods. 1 zákona o sociálnom poistení), posúdenie nároku na invalidný dôchodok nie je závislé od dátumu, ktorý je v žiadosti o invalidný dôchodok uvedený ako deň, od ktorého poistenec žiada taký dôchodok priznať.

K otázke nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu vo forme nedostatočného odôvodnenia sa Najvyšší súd Slovenskej republiky smerom k odporkyni viackrát vyjadroval. Napríklad v rozsudku sp. zn. ISo/111/2010 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol:

„Najvyšší súd na tomto mieste zdôrazňuje, že správne súdnictvo najmä vzhľadom na ústavnú garanciu zakotvenú v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje jej realizáciu súdnou mocou formou súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov pri rozhodovacej činnosti.

Uvedené ústavné právo jednotlivca na súdny prieskum je založené na dominantnom postavení súdnej moci pri posudzovaní správnosti aplikácie a výkladu právnych noriem (ustanovení) na skutočnosti zistené v správnom alebo v inom osobitnom konaní. Citované dominantné postavenie súdnej moci je však použiteľné iba na rozhodnutia správnych orgánov, ktoré spĺňajú základné podmienky preskúmateľnosti argumentov vedúcich správny orgán k právnomu záveru vyslovenom vo výrokovej časti rozhodnutia.

Jeden z dôvodov nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu súdna judikatúra spája s nedostatkom dôvodov. Aj konštantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nastolila trvalú požiadavku vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania (Garcia Ruiz v. Španielsku, rozsudok z 21.01.1999, sťažnosť č. 30544/96), ktorej dodržiavanie starostlivo preveruje.

Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale iba taký nedostatok dôvodov, ktoré majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že existuje stav „absencie“ rozhodovacích dôvodov.

Ide teda o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné.

Podľa výkladu najvyššieho súdu (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) potom takto nedostatočne odôvodnené rozhodnutie odporkyne negatívne ovplyvňuje ústavné právo navrhovateľa na súdny prieskum rozhodnutia správneho orgánu v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko sa účastníkovi správneho konania dotknutému v jeho právach alebo právom chránených záujmoch odopiera možnosť efektívne spochybniť takéto rozhodnutie, lebo samotný účastník môže iba odhadovať právne dôvody ..., na základe ktorých by mal úspešne uplatňovať svoje subjektívne právo na ochranu ústavného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe v medziach vykonávacie zákona (čl. 39 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Z uvedeného dôvodu odporkyňa nenaplnila legitímne očakávanie navrhovateľa (ako jeden zo štandardov správneho konania v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva), čím mu odoprela právo na súdnu a inú právnu ochranu, a preto nie je možné napadnuté rozhodnutie označiť ako vydané v súlade so zákonom.

... Preto nie je možné napadnuté rozhodnutie označiť ako súdneho prieskumu schopné a tiež, že je spravodlivé.“

Odvolací súd musí skonštatovať, že nielenže z preskúmaného rozhodnutia odporkyne nie je možné zistiť, z akého dôvodu bol dátum vzniku invalidity stanovený na 03.05.2013, dokonca ani z jednej lekárskej správy nie je zjavné, prečo posudkoví lekári odporkyne určili dátum vzniku invalidity práve dňom 03.05.2013. Odvolací súd tak dospel k záveru, že posudky o invalidite navrhovateľa neboli úplné a presvedčivé. Odporkyňa si tak pre rozhodnutie o žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku nezadovážila dostatočné podklady.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 1So/111/2010, rozhodol odvolací súd tak, že rozsudok krajského súdu podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude potrebné vypracovať doplňujúci posudok za účelom stanovenia presného dátumu vzniku invalidity navrhovateľa, nakoľko navrhovateľ namietal, že mu mal byť zvýšený invalidný dôchodok tak, ako to požadoval v žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku zo dňa 30.04.2013 - 3 roky späť. Preto podkladom pre rozhodnutie musí byť posudok o invalidite, z ktorého v zmysle vyššie uvedeného bude zjavné posúdenie jeho zdravotného stavu a v ktorom posudkový lekár presvedčivo odôvodní svoj záver o dátume vzniku invalidity. Až na základe takto doplneného dokazovania rozhodne odporkyňa znovu o žiadosti na zvýšenie invalidného dôchodku.

Odvolací súd priznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania podľa § 250k v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p., a to z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 393,03 Eur podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. Navrhovateľ účelne vynaložené trovy prvostupňového konania vyčíslil nasledovne:

- tarifná odmena za 2 úkony po 60,07 € (rok 2013: prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na preskúmanie) a 1 po 61,87 € (rok 2014 účasť na pojednávaní 25.09.2014), t. j. 182,01 €,

- paušálna náhrada za 2 úkony po 7,81 € a 1 po 8,04 €, t. j. 23,66 €,
- cestovné na pojednávanie služobným motorovým vozidlom advokáta Ford Focus C-MAX e.č. S. v preukázanej výške 37,05 €,
- náhrada za premeškaný čas - cesta na pojednávanie 25.09.2014 a späť, 6 x 13,40 €, t. j. 80,40 €, spolu: 323,12 €.

Trovy odvolacieho konania z titulu tarifnej odmeny za 1 úkon po 61,87 € za podané odvolanie + paušálna náhrada za 1 úkon po 8,04 €, t. j. 8,04 €, spolu: 69,91 €.

Priznanú náhradu je odporkyňa povinná zaplatiť na účet advokáta navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.